

Det talade ordet gäller.

Anförande av Folkpartiets förste vice ordförande Jan Björklund vid Folkpartiets landsmöte i Göteborg 2005.

KLASSRESAN BÖRJAR I KLASSRUMMET

De ungdomar som nu går i gymnasiet är den första generationen på över 100 år i Sverige som kommer att kunna färre främmande språk än sina föräldrar.

Det är något mycket märkligt med detta. Världen globaliseras, Sverige europeiseras men våra gymnasieungdomar väljer att läsa färre och färre främmande språk. Detta beror inte på att ungdomarna nu skulle vara annorlunda funtade än förr eller att de egentligen skulle vara mindre intresserade av främmande språk. Detta är ett resultat av ett antal misslyckade skolpolitiska reformer.

För det första har det hos många, även hos oss själva, funnits en övertro på att eleverna ska ha största möjliga valfrihet att själva välja ämnen och kurser i skolan. För det andra har socialdemokraternas vilja att dölja ungdomsarbetslösheten lett till att antagningskraven till högskolan har sänkts så att det inte längre krävs kunskaper i främmande språk för tillträde.

Detta har inneburit att en flora av nya valbara ämnen har brett ut sig i gymnasiet. Många av dem har en ren hobbykaraktär. Kursen ”festfixarna” med drinkblandning som huvudingrediens gav 50 poäng på gymnasiet i Uddevalla för ett tag sedan, vilket är lika mycket i betygspoäng inför universitetet som ämnet religionskunskap.

Ett ämne som har vuxit kraftigt är ”mumsig mat i mysig miljö”. Det har på många gymnasier ersatt tyska och franska som elevernas tillsvalsämne. Jag har inget emot matlagningskonst. Men det är helt uppenbart att för många elever är det inte intresse för matlagning som får de att välja detta ämne, utan möjligheten att få ett bra betyg utan läxor och utan ansträngning, jämfört med det pluggande det innebär att välja främmande språk.

När de socialdemokratiska ideologerna i kommunförbundet för några år sedan skulle formulera visionerna för framtidens skola haglade rubrikerna om att skolan ska vara lustfylld. I en särskild formulering underströk man särskilt hur skolorna i framtiden borde jobba; Man skrev att i framtidens skola skall ”undervisning undvikas helt”.

Kravsänkningen för att komma in på högskolan har nu gått så långt att det inte längre krävs godkänt i svenska från gymnasiet för att komma in på högskolan. Är det verkligen någon som på allvar tror på att man kan studera på ett svenskt universitet utan att kunna läsa och skriva? Jag tror inte ens att Pagrotsky och Baylan själva tror det. Men de inser att ju lägre krav, desto fler kan skrivas in i högskolan. Om dessa ungdomar tvingas hoppa av, så har de i alla fall under tiden bidragit till att hyfsa regeringens statistik över arbetslöshet.

